

Hétfő, November 1. 1847.

2-dik félév, 5-dik évfolyam.

DEBRECEN-N. VÁRADI ÉRTESÍTŐ.

Adás-vetés 's mindenféle hirdetésekkel hetenként megjelenik.

45.

Félévi előfizetés helyben 1 frt. postán bár hová 2 frt. ezüsten.

(D. 176.) **Tanító keresetetés.** (1. 3.)
A debreceni fő iskolában, tanult, élteesebb vagy fiatalabb egyen, két urfiak mellé tanítóul keresetetik, oly formán, hogy Debrecen- és N. Váradra való gyakori berándulásokat kivéve, egy vagy legfeljebb két évnek mezei jószágban lennének eltöltendőek, — azontúl a tanulási pálya a debreceni főiskolában ugyanazon tanító további felügyelete alatt leszen folytatandó; (a lendő tanítót nagyon ajánlaná a német nyelv tudása, hegedű játszás stb.) az illendő ellátáson felül a tanítónak évenként 300 vfrt. fizetésül ajánltatik, — melly öszveg a tanítónak tapasztalandó érdeméhez képpeset nagyobbítani fog. — Bővebb értesítést ad debreceni tudakozó intézet.

(D. 177.) **Eladó bárány-bőrök.** (1. 3.)
950 darab fekete, és **150** darab fehér Erdélyországi bárány-bőr eladó. — Értekezhetni róla **Bészler Károly** úrval. Debrecenben.

(NV. 225.) **Figgyeltetés.** (1. 2.)
Már e f. évi November 6-án megszűnik az igen becses ezüstös sorsjegyek kiadása, azon egyszerű egészen új játéktervre alapuló lotterianál, mellynél a 68 és 79 ik számú jóvelmes és szép két ház Badenben Bécs mellett, vagy helyettök 200,000 vfr. fog nyeretni. — Rendkívül nevezetes, hogy e nagy szerű sorsjáték 13,800 valóságos u. m. kihúzott, elő vagy utó nyertest foglal magában, 's összesen fél millió, vagyis 500,000 vfrtot nyernek.

Az ezüstös III osztályu sorsjegyek különös kedvezményekkel ellátvák, minthogy ez

valamennyi, úgy a mint e nagykereskedőház korábbi lotteriáiban az ingyen sorsjegyek kivétel nélkül játszanak az elő és főhúzásban, és azontúl egy mellék húzásban, következőleg 3 húzásban, 's így mindegyik megnyerheti a három főnyereményt t. i. 200,000,— 25 000,— és 12,000 forintot, és azontúl a még nyerezendő 1,000 ezüstös sorsjegyet, könnyen még 1,000 nyereményt elűthet.

A mellék húzás szinte egy különös lotteriat képez, mert benne 4,200 valóságos t. i. részint kihúzott részint elő és utónyerő, 25,000,— 3,000,— 2,000,— 1,200,— 1,100,— 1,000,— 500,— 120,— 100, stb. firttal foglaltatik.

A ki 5 sorsjegyet vásárol az I. vagy II. osztályból, ilyen becses ezüstös sorsjegyet ingyen kap.

Ezen ezüstös sorsjegyek egyenkint is árultatnak, 's ámbár 3 húzásban játszanak és mindenik kihúzott legalább **50 vfrtot okvetlenül** fog nyerni, darabjának ára még is csak 4 firt.

Bővebben szólni a játékterv. — NVáradon sorsokat kaphatni Faur Gábor urnál, valamint a többi hitelesebb kereskedésekben is.

Bécsben, Octoberben 1847.

Perissutti G. M.

cs. kir. kiváltságos nagy kereskedő.

(NV. 224.) **Kiadó lak.** (1. 3.)

V. Olaszi a felső hid mellett Hentes utcában, három órszá 's szomszédságában, Arany, kovács- 's három orvos házánál több szobák, konyha, padlás, istálló, 3 vagy több évre bérbeadandó, akár szállást tartónak minden órában kiadó.

(NV. 223.)

Eladó borok, és egyébféle bőlbeli portékák. (1. 6.)

Szabados N. Várad városában, az úgynevezett Kapucinusok utcájában *Faur Gábor* fűszeres és rőfös kereskedésnek e' következendők találatnak: u. m.

1827 ik évi finom óbor 300 cseber. 841-ki 40, 844 ki 25 és 845-ki 65 cseber, őszvesen; vagy hordónként, ugyanaz 1827-ki finom ó borból, mint igen jó asztali bor, melly az egészség fentartására különösen ajánlatik; hogy tehát akárki is kisebb mennyiségben vehessen, egy kis cseber, 50 itce 16 vrt, vagy legkisebb egy tízedrész cseber, 5 itce 1 ft 40 kr vc. is adatni fog: valódi ménesi, vagy totaji asszuszölő bornak butellája 24 garas, egész nagy butellákban pedig csak 28 garas, malagi bor 32 garas, puncs essentia 26 gar. rhum 25 gar. arak 18, finom arixi olaj 16 g. honi rosolis 12, bécsi 15 gar. Cukornak fontja 21 gar., finom 22 g, legfinomabb cukor 23 g. Kávé 22 24 26 28 30 g legfinomabb kávé 32 g, szép riskásának fontja 24 26 kr. a' legfinomabb 28 kr. Griz 15-kr. egy citrom 6 kr. szebb 8 és 9 kr. honi szép lennek csomója 14 15 g. valódi bécsi kész lennek fontja 30 35 és 40 g. paplanba való szép fehér pamutnak fontja 20, finomnak 24 g füstöltnek pedig 32 36 g. pesti gyárokbán készült igen szép fehér dupla vattának tucettje 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 35, 40, 45 és 48 gr. mindenféle színű damisznak rőfje 16 kr. Sirting csak 26 kr., zöld viaszos tafotának rőfje 50, finom sárgának 64 g, pesti híres Kunig gyárában készült honi szivaroknak kötése, melyben 25 darab van, egy ilyen kötés, ugymint fumei 6 gr. csárdás 8 gr. havannai 9. marilender 12. dámai 13. marokai 13. kör 13. nádori 14. nemzeti 15. trabuco 16. ipar 16. szentandrasi 17 és királyi szivar 18 gr.; ugyan-csak ennek gyárából fekete páccolt tubáknak fontja ónba 11 g. egy bádognatuja sarga finom döbrői burnot (tobák) 8 gar. bibornak vagy cardinal 50 kr. espaniol 50 kr. és nonplusultra simonte de lisboa 50 kr. iglői honi kék szélű tányéroknek tucettje 50 60 és 65 gar. valódi bécsi kék szélű lapos tányérok 90 95 100, legnagyobb és finomabb fele 110 gar. fisléder vagy fényes bőrből fél topánkák 44 45 48 gar. ilyen bőrből elől, vagy oldalfűző magos topánkák 52 55 58 gar. fisléder, vagy kecslekbőr cipőknek párja 28 30 32 gar. fekete zwist cipő 26 28 gar. köz fényes bőr cipőknek párja 22 24 és 25 gar. 12-ik sz. a. váradí gyertyának fontja 30 kr. valódi szebeni 6-os 8-as 10-es és 12-tő gyertyának fontja csak 14 garison adatni fog. és egyéb-féle hothbeli portékák, a' rendes áron alól, a' mint a' felyebbiekből megteszik, minthogy a' fentirtnak Kapucinus utcában tulajdon házánál lévén boltja, e' szűk idő viszonyaiban képtelen magos árendát nem fizet. —

(D. 175.) **H i r d e t é s.** (2. 3.)

Ezennel közhirrre tétetik, hogy egyház alapítványi P. Ladányi uradalom batárában lévő 3564 holdból álló N. Makkod nevezetű pusztá, f. évi november 8-án P. Ladányban tartandó nyilvános árverés útján 1848-ki májustól folytonos 6 évre haszonbérbe fog adatni.

A' bérletni kívánók egy évi haszonbérrel fölerő tiszta s biztos vagyonnak kimutatása mellett illendő bánat-pénzzel ellátva, a' fentirt napon reggeli 10 órára megjelenieni kértnek.

P. Ladány October 12. 1847.

Beszédits Ferenc tisztartót.

(D. 174.) **Kiadó bérlek.** (2. 3.)

Debrecnen, Szentannán, 58. sz. alatti háznál, 5 szoba, 2 konyha, 2 kamra, 3 pince, 2 istálló, egy nagy magazin, kényelmes nagy udvar, akár részenként, akár egészen, minden órában kiadó. Értekezhetni a' bent lakó bérlővel

(D) **Egy alkalmas vendéglős**

a' debrecen — nagy erdői fürdőbe kerestelik. —

(NV. 219) **Tudósítás.** (3. 3.)

Reisner és *társ* bécsi cs. kir. kiv. nagy kereskedő ház, több rendű kérdésekre és netaláni tévedések megelőzésére jelenti, hogy e' f. évi november 6-ikára nincsen hirdetve

Jószág-lotteria-huzás.

Ez évben bizonyosan véghezmenendő jószág-lotterianak huzása, mellyben

Lagiewnick

birtok fog nyeretni, megmásolhatlanul

f. évi **november 13-án**

fog történni. — Sorsjegyek e' lotteriahhoz N. Váradon *Faur Gábor* úrnál kaphatók.

(D.) **Egy öntött vaskemence** (3.3)

csak alig használt — szinte új — találatik eladó a' debreceni Tud. Intézet által.

TETETŐI HANGOK.

Tompa Mihálytól.

Megszállt másod ízben a' kakas,
Hangját az éjben hosszan nyújtva meg. —
Szózat kelt a' nyugalmas temetőn,
Melly volt a' hang — érezetlen — és hideg —
Rideg sir-emlék bámult mindenütt:
Hámlott kő, márvány, elkorhadt fa, vas,
Ők szóltak zordan az éj csöndében,
'S elnémult másodízben a' kakas. —

Az egymástól elvált világeleml'
Ős forradalma adta lételem;
Voltam mióta volt a' föld teke
Sötét méhének márvány gyermeke. —
De jött a' törpe ember, és hova
Le nem hatott a' mennydörgés szava,
Fölverte vakmerőn sötét tanyám,
Hogy tompa álmai virrasztaniám:
'S mivé levék? hol a' porba tér a' por,
Enyészet hirlő hitvány sirszobor,
'S itt, hol veséi szertehullanak,
Ismertem én meg őt valódiilag.
Rég állok én itt minden éjfelem,
Átkozva tartó márvány életem,
Melly a' rombolva járó századok'
Dühén akaratlan' daczol kifog.
Annak, kit iltén rejt e' siri bolt,
Midőn szennyes pályája futva volt,
Érdemül fejéhez helyheztenek,
Bámulván a' szájtató néptömeg,
'S a' héres szócnok minden jobb kebelt
Méltán bántó dícsérő szót emelt. —
Annak, kit a' bűn orgazdának ismerek,
Nadálynak a' veréjték embere,
Az eskürentő, vérgyilkos, kaján,
Üdvösséget nyert szemtelen szaván.
A' sir pedig gondolkodik 's a' föld,
Kéblébe ha befogadja-e őt?
'S ez átkozott' megáldott hamvait
Jegyezve állók évek óta itt. —
Várván, hogy a' ki lát szívet, vesét,
Villámmal törli szét e' rút mesét,
Melyet szilárd keblemre kinnal
Vésű vajt, és erőszakolt vala. —
A' sir pedig gondolkodik 's a' föld,
Kébléből hogy ne hánnyja-e ki őt. —
Ki a' lehunyt napot meggyászolod,
Hagyd nékem őh éj! barna fűtyolod,
Legyen kilítva innét napugár,
Melly hozzánk úgy is csak hazudni jár,
'S kit az enyészet! barna lelke bír,
Ily csontvilágban gúny a' játszi pír. —
Jött a' tavasz — 's nyugalmas éjfelem,
Virágmagot szórt e' csont telkeken,
Kértük, híjába kértük egyre őt,
Ne látogatná meg a' temetőt,
Itt nem virulat, — rothadás lakik,
Övé e' föld a' végső porszemig, —

'S ennek virága, mely buján tenyész,
A' csontokon élőkűdő penész. —
Nem kell virág, nem zöld lelvél nekünk,
A' lét halála a' mi életünk. —
Ki hó paláttal mindent eltemet,
Kértük, híjába kértük a' telet,
Midőn fölszedte felér sátorát,
A' tért bucsú dühében zúgva át,
Nyaralni vad bérczekre köllözött:
Maradna köztünk a' sirok között. —
Alaut ha tél van, tél legyen felül,
A' régi szó még nem, vagy teljesül,
Föl- vagy nem olvad dermesztő fagyra,
Híjába kértük, a' tél elhagya. —
Borúljon el hát barna éjzón
A' temetőn, e' nagy botránykörön,
Csak olykor, néha ha villám tüzel,
Tűnjék egy kurta pillanatra fel. —

* * *

Csodája voltam a' zergék honának,
Vendégeim sas, villám, — vész valának,
'S zödes moh álta homlokom, jelöl,
Hogy a' vén gránit szikla soha meg nem vénül.
Alattam ott, miféle földi férgek?
Föl- föltűnő csoportj járnak, élnek?
Szólék kérdőleg a' bérczek sasának,
Embernek mondta ő, a' föld urának.
Sok századig kacagtam e' beszédet,
Látván naponta e' kis furcsa népet,
'S vártam, 's talán magasbna nő fel,
De még törpült, de még szánnyult idővel.
Majd megragad egy bösz erő hangja,
Rengvén belé a' bércz aczél alapja,
'S ijjesztvén elrontással a' világot,
Fentről letépett, és a' sikra vágott.
Hozzám az embert bámulat ragadta,
Ki majd őshomlokomb' lábál tiporta,
'S vésűt hozott, roncsolni büszke sziklát,
Bár szórt daczos mellem dühébe szikrát.
Az ő erő szabálytalan kezéből
Idomtalanúságot nyertem ki ékűl,
Csúfos szobor levék, őh a' szabályok
Ellortító majmára átok, — átok.
'S ki láttam, mint születnek ezred évek,
Egy cseccszópó kimutáról beszéltek,
Ah! bár süjnednek el, szem ne lássa,
Mivé lőn a' bércz' szikla óriása.

* * *

Büszke bérczorom felett,
Voltam égbe nyúló fenyő,
A' fenyőnek lombja zöld,
Tél ha múlik, tél ha jő,
Éltem egy tavasz vala,
Szenvedék most bús telet,
Megszáradva lombtalan,
Kis kereszt a' sir fölött. —
Átok rá, ki engemet elszakasztá töletek
Sugár testvérek, tavasz, 's zúgva zúgó rengeteg.

Úgyis a' nagy fenyves, és hab zúgása oly rokon,
Vólnék hár a' bérczetőn, vagy a' mély hullámokon,
Csak ne itt, hol sirja száz kóborrémet szét ereszt,
Porhanyulván egyedül lombja vesztett sir kereszt. —

* * *

Tűzben születtem e' világra,
'S ki a' villámot égi vész
Gúnyolva hívom érc fejemre,
Im hitvány rozsdá ront, emészt. —
Bolond az ember, ömágára
Kaczagván szörnyű gúnyt, midőn
Elmálló hitvány csontja mellé
Tész v a s szobort a' temelőn. —
Fölzengve ontván buja rendet
Hajlott kalászu' téreken,
A' nap sütött kaszás kaszája!
Mi bődög volna életem,
Szántóvas a' szántó ekéjén,
Sirt, kikélenő magnak ás,
Itt töl van, ott minden tavasszal
Megző a' várt feltámadás.
Életem volna harczviharnak
Táborverő villáma, kard, —
Királyi pálcával díjazván
A' híven hordó férfi kart. —
A' hős e' harczí sarló által
Fejére zöld babért arat. —
Szolgálom, fénytelen szobor most,
Élők helyett a' hőliakat.
Inkább sötét békő csörögnék
A' börtön átkos ejtén,
Vagy a' vér-embernek kezén a'
Bűnös igazt öldöklénem,
Mint ingatag lelku' pujának,
Kiben szilárdság nem vala,
Jelölje érdemeten hamvát,
Szilárd keblennek általa. —

* * *

Egy szenvedő élt e' világban,
Buját nem mondva senkinek,
Magában ált ez, mint beteg
Tölgy áll a' messze pusztaságban,
De sáppadt homloka,
Mélylyre mély redőket vése
Lelkének elzárt szenvedése,
Lón annak szónoka. —
Kertébe egyszerű lakának,
A' szél ákátz o' ülletett,
Az ákátz látta éj-naponta,
'S szenvedés mint ostorozta
Sáppadt fogját — az életem. —
'S midőn egy jobb világ követe lépe,
Kemény agyához csöndesen,
Sírfaja lón az ákátz szívesen
Hisz ő volt úgy is élte képe. —

A' szenvedő e' hant alatt pihen,
Mikint érdemi csöndesen,
'S itt, hol öröm — könny — nem ragyog,
A' kert ákátz a' én vagyok.
A' természet keze ákátz fának mit ad?
Szűrő tövishez halvány virágokat. —
Halvány virágom hervatag vala,
És tüske nélkül nem virult,
'S a' gyilkos tüske mindig fenmaradt,
Bár a' virág lehult. —
Kemény sorsnak keze halandónak mit ad?
Halvány örömhez metsző fájalmakat,
A' bődögság piros borában is,
Egy két csepp, mindig rejtett fájdalom,
'S múlt öröm sem látogatja meg,
Kit szenvedés vas karja nyom. —
Az éj hall átkozódó hangokat,
Panaszra sárka fejfa nem fakad,
Lehult örökre bár halvány virágos levele,
De mellyek lepték ágait, le a' tuskék vele. —
'S szenvedni kit látott sokáig,
Most nyugodalmának tanui,
A' földi lét keserve buja,
Nem hat le a' sír padláiig. —
A' ki véle szívesen elhervadok,
A' kert ákátz a' én vagyok. —

Míg így beszéltek a' sír szobrai,
Egymásután a' márvány, kö, fa, vas,
Megszóltat mágadizben a' kakas,
Csend, 's némaság állott be hirtelen. — — —

A' ki mer, az nyer.

E' folyó. hó november' 13-án
már húzandó nagy sorsjáték-
ra sorsjegyek leszállított áron
kaphatók a' debr. t. intézetben.

Piaczi ár vált. gr.	Debreczen		N. Várad		Miskolcz	
	Oct. 26	Oct. 20	Oct. 20	Oct. 18	Oct. 18	Oct. 18
Köböl						
Tízta búza	380	340	330	280	400	380
Kétszeres	320	280	270	230	360	320
Róza	280	250	220	200	330	300
Arpa	174	160	140	120	200	160
Zab	80	70	65	50	80	—
Tengeri	90	80	150	120	160	120
Köles	250	220	—	—	—	—
Kása	480	460	520	500	450	440
Szalonna máza	55 f	52 f	50 f	—	—	—

Loterián kijött számok: *Budaín*, October 20) 67. 62. 49. 44. 83. — *Kassáin*, October 23) 61. 90. 62. 56. 41.

Szerkesztő's kiadja Balla Károly. — Nyomatja Tóth Endre Debreczenben.